

0162722.1

KNJIZNICA PAVLA GOLJE
TREBNJE

COBISS 0

ABECEDA
vrednot

Šolski časopis Preproste besede

šolsko leto 2014/2015

Prispevki in fotografije:

učenci in učitelji OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert

Zbral, uredil in oblikoval:

Jaka Darovec

Lektorirala:

Janja Jerovšek

Izdala:

OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert

Tisk:

Mavem d.o.o.

Število izvodov:

220

Šentrupert, junij 2015

KAZALO

KAZALO.....	2
UVODNIK.....	3
UTRINKI IZ PRVEGA RAZREDA.....	4
DRUGI RAZRED V SLIKI IN BESEDI	5
UČENCI 3. A RAZREDA SE IMAMO V ŠOLI ZELO LEPO	6
DEJAVNOSTI 3. B RAZREDA.....	8
ZALJUBLJENI ČETRTOŠOLCI.....	9
PESMI O POMLADI PETOŠOLCEV	10
SEDMOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI V BOHINJU	11
POSTALI SMO EKOŠOLA.....	13
EKOFACE SEDMEGA RAZREDA.....	15
DAN ŠOLE - PREDSTAVITEV KNJIGE ABECEDA VREDNOT	17
CELOSTNA PODOBA ŠOLE	20
TEHNIKA NA ŠOLI.....	21
DAN SLOVENSKE HRANE in ZASADITEV LIPE.....	22
TUJEJEZIČNI KOTIČEK.....	23
TEKMOVANJA	26
EKO KOTIČEK PRVE TRIADE.....	29
KATJINA NAJVEČJA LJUBEZEN – GLASBA	33
ŠPORTNO LETO 2014/15	34
NOVINARJI SE PREDSTAVIJO	34
EMA ERNA – DOBITNICA PRIZNANJ NA LITERARNEM PODROČJU	37
DEVETOŠOLCI MAHAJO V SLOVO	41

UVODNIK

Naj vas spomnim, kaj je Tone Pavček ob enem od obiskov šole napisal za takratne Preproste besede:

*Kadar beseda seda
na svoje pravo mesto,
v dobro ali pa v hudo,
je to preprosto čudo.
Toda nekje na Dolenjskem,
kjer preprostost besed
sega do raja,
ta čudež že tisoč let
traja.*

Druga številka naših Preprostih besed je pred vami. Nastajala je skozi vse leto: najprej na spletni strani šole, sedaj pa še v tiskani obliki. Pravzaprav ste jo ustvarjali vsi učenci šole, saj so v njej predstavljeni utrinki s šolskih in obšolskih dejavnostih, vaše literarno ustvarjanje, različne aktivnosti, uspehi ... Na šoli je veliko učencev z različnimi talenti. V intervjujih z učenkami Katjo in Emo Erno boste lahko prebrali, kateri sta njuni področji, na katerih sta še posebej uspešni. Posebno pozornost si zasluži tudi naša Abeceda vrednot, pri kateri ste sodelovali vsi. Ob tem ni nastala samo knjiga, ampak tudi dva lepa in odmevna dogodka.

Veliko dobrega, pomembnega, kakovostnega in lepega se je zgodilo v tem šolskem letu; ob prebiranju Preprostih besed se boste ponovno spomnili, kaj se je dogajalo v vašem razredu, kateri dogodki so zaznamovali to šolsko leto in pri čem ste bili udeleženi.

Vesela sem, da bo skoraj vsakdo od vas znotraj dogodkov našel tudi sebe.

Prepričana sem, da bodo te Preproste besede tudi čez kakšno leto lep spomin na vse, kar ste doživeli. Morda vam bodo takrat pomenile še več kot v tem trenutku.

Za nami je ustvarjalno in uspešno šolsko leto; želim vam vesele, brezskrbne in razigrane počitnice.

Mira Brezovar, ravnateljica

UTRINKI IZ PRVEGA RAZREDA

Tudi letos smo 1. septembra pripravili zanimiv in pester sprejem prvošolcev. Sprejeli smo kar 23 novih učencev in učenk.

V uvodu so nas zabavali učenci 3. b razreda z dramsko uprizoritvijo Piki gre v šolo, nato pa se je predstavila plesna šola Naj z animatorko Matejo, ki nas je naučila prvi ples. Sledila je svečana podelitev rumenih rutic in predstavitev naše učilnice. Medtem ko so starši z učiteljico Natašo imeli roditeljski sestanek, so učenci ustvarjali v likovni delavnici, nato pa je sledilo še sladkanje s čokoladno torto in fotografiranje.

Prvošolci smo letos spoznali, kako pripravimo zdrav obrok. Sadne malice smo se lotili na drugačen način, in sicer smo izdelali sadna nabodala in se z njimi posladkali.

Peke kruha smo se lotili kar v učilnici. Spoznali smo sestavine, ki so potrebne za peko kruha in zelo pozorno opazovali, kako je testo vzhajalo. Kruh je bil po kosilu ravno pravšnji za pokušino, bil je odličen.

V 1. razredu smo se od starega leta poslovili s praznično prireditvijo za starše in delavnico, na kateri so starši skupaj s svojimi otroki izdelali okraske za razredno smrečico. Čas je

hitro minil v prijetnem vzdušju in komaj smo dočakali bližajoče se praznike.

Prvošolci smo v okviru šolskega projekta pomagali zasaditi naše prvo drevo. Skozi šolanje bomo spremljali rast naše lipe. Za drevo, ki smo ga "posvojili", bomo lepo skrbeli in upamo, da kaj kmalu uživali v njegovi senci.

DRUGI RAZRED V SLIKI IN BESEDI

Letos smo se še posebno veselili prvega šolskega dne, ker smo vedeli, da ne bomo več najmlajši na šoli. Z velikim veseljem smo pospravili rumene rutice in se 1. septembra v šolo vrnili kot drugošolci.

Za nami je zanimivo šolsko leto, polno sprememb in lepih doživetij.

Postali smo večji, samostojnejši, izgubili in pridobili smo nekaj zob, predvsem pa smo postali pametnejši.

Spoznali smo veliko novih stvari, raziskovali, se igrali, hodili na izlete in ustvarjali. Usvojili smo tri temeljna znanja, ki jih bomo potrebovali v vsakdanjem življenju: naučili smo se brati, pisati s pisanimi črkami in računati do 100.

Sedaj pa že željni novega znanja komaj čakamo novo šolsko leto.

UČENCI 3. A RAZREDA SE IMAMO V ŠOLI ZELO LEPO

Prav gotovo nam bo v letošnjem šolskem letu najbolj ostala v spominu šola v naravi, ki je potekala v Osilnici ob Kolpi. Prijetni in nepozabni trenutki s sošolci bodo za vedno ostali v naših srcih.

V mesecu decembru smo si v 3. a razredu pričarali prijetno, praznično vzdušje. Skozi cel mesec so nas povezovala sporočila, ki smo jih vsako jutro z veseljem in velikim pričakovanjem odpirali. V njih so bile zapisane lepe želje, zanimive naloge in drobna presenečenja, kot so:

- kuhanje in sladkanje z vročo čokolado,

- odpiranje in prebiranje sporočil,
- pisanje novoletnih želja za sošolce in prebiranje le-teh,
- drug drugemu smo podarili objem in iskren nasmeh,
- pisali in pošiljali smo voščilnice ...

Sodelovali smo lahko na številnih delavnicah, in sicer pri peki božičnih piškotov, izdelovanju namiznih aranžmajev in adventnih venčkov, izdelovanju škatlic iz valovite lepenke in pri velikonočni ustvarjalni delavnici.

Za natečaj EKO BERI smo prebrali knjigo z naslovom **Eko čarovniška šola** avtorice Mojce Podgoršek. Knjiga nam je bila takoj všeč in nas je navdušila za različne dejavnosti. Odločili smo se, da bomo tudi sami pripravili napitek iz naravnih, zdravih sestavin. Učenci so povprašali starše, če poznajo kakšen zanimiv recept za pripravo takega napitka. Dobili smo kar nekaj idej, predvsem za smutije. Odločili smo se za izdelavo bio limonade, ki smo jo poimenovali **ingverjev-limonadni napitek za boljši dan:**

V kozarec ožamemo **pol bio limone**. Dodamo **malce** drobno naribanega **ingverja**, žličko bio medu in **2 dl** ne premrzle **vode**. Dobro premešamo. Pijemo vsako jutro pred zajtrkom, predvsem v hladnejših mesecih. Pomaga nam za krepitev odpornosti. Nad napitkom smo bili navdušeni in bi ga z veseljem pripravljali in pili vsak dan.

V februarju smo razmišljali o ljubezni ...

In nastali so takšni izdelki ...

Tudi pred velikonočnimi prazniki smo si pričarali nekaj prazničnega vzdušja in izdelovali izdelke, ki nas povezujejo s tem praznikom.

Učencem pa je bilo v letošnjem letu najbolj všeč:

- ko smo bili v šoli v naravi, kjer smo plavali (*Aljaž Bartolj*);
- ko smo imeli jesenski športni dan in smo veliko prehodili (*Ana Mari Medved*);
- ko smo delali vročo čokolado. Zapomnil si bom zato, ker sem jo pil prvič (*Matic Hribar*);
- ko smo imeli tehniški dan, saj smo veliko merili in delali poskuse. (*Ana Kuselj*);
- ko sem pri matematiki dobil odlično oceno in sem doma za nagrado lahko uporabljal računalnik (*Urh Mejaš*);
- ko smo si šli ogledat Slovensko vojsko, saj smo tam lahko plezali in se plazili. Všeč mi je bilo tudi, ko smo delali vročo čokolado (*Žiga Škarja*);
- ko smo bili v Osilnici, saj sem se tam veliko naučila (*Lucija Škoda*);
- pri športni vzgoji, ker smo se igrali veliko različnih iger (*Zarja Iva Kirm*);
- športni dan, saj sem bila prva in ker smo se igrali med dvema ognjema (*Manca Jereb*);
- ko smo si ogledali predstavitev Slovenske vojske, saj si zelo želim postati vojakinja (*Katarina Lamovšek*);
- ko smo se učili števila do 1000, saj imam zelo rad matematiko (*Slavko Hysz*);
- ko smo šli v Deželo kozolcev pogledat slovensko vojsko. Všeč mi je bilo zato, ker bi tudi sama rada postala vojakinja (*Ema Krnc*);
- ko smo bili v šoli v naravi. Tam smo ustvarjali iz slanega testa, hranili

jelene, ob večerih pa smo imeli vesele, družabne večere (Marjanca Krajšek);

- ko smo odpirali pisma, ki so bila v adventnem koledarju. Takrat smo

doživeli veliko presenečenj (Ema Erna Weber).

DEJAVNOSTI 3. B RAZREDA

Šola v naravi

Brez dvoma bo eden izmed najzabavnejših spominov na 3. razred šola v naravi, ki smo jo preživeli v Osilnici ob Kolpi. Poleg šole plavanja smo spoznali deželo Petra Klepca. Kar peš smo odšli čez državno mejo, plezali po plezalni steni in imeli turnir v lokostrelstvu, krmili jelene ... Da se ne

damo kar tako pregnati, smo dokazali sebi in drugim. Kljub slabemu vremenu in nepovabljenim obiskovalkam (obiskale so

nas uši) smo šolo v naravi zaključili uspešno in se z nasmehom vrnili domov.

Šege in navade

Učenci so spoznavali stare običaje ob različnih priložnostih, kot so osebni in drugi prazniki. V novembru smo imeli otroško martinovanje – našli smo trte z grozdem, ga veseli potrgali in se z njim posladkali. Okoli svetih treh kraljev smo spoznali, kaj je koledovanje in poprtnik, se oblekli v tri kralje in po šoli koledovali s staro koledniško pesmijo.

Pred veliko nočjo so se skoraj vsi udeležili ustvarjalne delavnice, kjer smo na star način s čebulnimi olupki pripravili pirhe, iz testa pa izdelali ptičja gnezda, kamor smo pirhe položili.

Dramski krožek obeležil 100. obletnico rojstva Frana Milčinskega – Ježka

Letošnje šolsko leto se je k dramskemu krožku prijavilo preko 20 učencev od 3. do 7. razreda. V številčnem igralskem ansamblu je bilo nekaj znanih obrazov, še posebej pa smo bili veseli novih. Načrtovanje letnega dela je zaznamovala 100. obletnica Ježkovega rojstva. To je bil razlog, da smo med številnimi dramskimi besedili skupaj izbrali Zvezdico Zaspanko. Ker je dramskih oseb v Ježkovi Zaspanki malo, nas pa veliko, je učiteljica besedilo priredila tako, da je prav vsak član imel svojo vlogo. Tako veliko skupino je težko uskladiti, zato smo že v septembru začeli s polno paro. Med pripravami smo se lotili vseh opravil, kakor to počnejo v pravih gledališčih. Skupaj smo izdelovali kostume za nastopajoče, se pogovorili o sceni, se vživljali vsak v svojo vlogo in veliko vadili. Prvič smo se predstavili na božično-novoletnem bazarju.

Za nagrado smo sredi decembra odšli na ekskurzijo v Lutkovno gledališče Ljubljana, kjer smo si ogledali, kako izdelujejo sceno, spoznali, koliko ljudi je potrebnih, da izpeljejo predstavo, ne samo nastopajočih, ampak tudi ostalih delavcev v gledališču, pokukali smo v šivalno delavnico s čudovitimi kostumi, v lutkovno delavnico, kjer smo pri delu opazovali izdelovalko lutk, pogledali v garderobe igralcev in spoznali Alenko Tetičkovič, Jerneja Kuntnerja, Ajdo Toman, in pred ogledom predstave Emil in detektivi obiskali še maskirnico. Ekskurzijo smo končali z ogledom praznične Ljubljane in se strinjali, da je bilo za nami čudovito popoldne.

S tem se naše delo ni zaključilo, saj smo se prijavili na Območno srečanje gledaliških skupin, ki ga je 18. 3. 2015 v Dobrniču organiziral JSKD Trebnje. Slovenski igralec Gorazd Žilavec je našo igro zelo pohvalil in nas poslal na Regijsko srečanje gledaliških skupin, ki je bilo 14. 4. 2015 v Semiču. Dramska skupina OŠ dr. Pavla Lunačka je prejela srebrno plaketo.

ZALJUBLJENI ČETRTOŠOLCI

Najlepša ljubezenska zgodba

Ko sta se zaljubila Jan in Manca, je bil to prečudovit trenutek. Jan je moj brat, da vam bo zgodba bolj jasna.

Bilo je pred štirimi leti. Zaljubila sta se v Šentrupertu. Najprej sem Manco debelo gledal in vprašal očija, kdo je to. Odgovoril mi je, da je to Janova punca.

Vsakič, ko ju pridem obiskat, ležita na kavču in gledata televizijo. Zjutraj, ko se komaj zbudita, jima moram prinesiti vitaminski napitek.

To ni vse! Preden gresta v službo, se poljubita za slovo.

Če se Jan pošali z mano, mu zagrozim, da bom Mancini rekel, da si je našel drugo. Potem me pusti pri miru.

Upam, da se ta ljubezenska zgodba nikoli ne bo končala.

Gal Pevec

Uganka

Kaj moškega z žensko tako zelo skupaj drži,
da z njo pod roko pred oltar hiti?
(Ljubezen)

Patricija Kalčič

PESMI O POMLADI PETOŠOLCEV

Prišla k nam je pomlad,
zima skrila se je kot majhen škrat.
Zvončki so se iz zemlje pokazali,
otroci smo je že težko pričakovali.
Hitro, hitro vsi na plan,
obeta se nam čudovit dan.

Lana Zidar

Malo je dežek kapljal,
nežno je sonček posijal,
pomlad se je zbudila,
na cvetoče travnike je čebelnice zvabila.
Rada nabiram rožice,
tiho poslušam ptičice.
V gozdu je slišati pravi klepet,
ptice pripravljajo pomladni koncert.

Mia Gorenc

Pomlad prihaja v našo deželo.
Trave hitro rastejo,
rožice cveto,
ptički pa gnezda si v vejah pletejo.
Otroci na vasi tekajo bosí,
vreščijo in skačejo kot črni kosi.

Damjana Lamovšek

Ptiček priletel je v sadovnjak.
»Kam zgradi naj gnezdo, korenjak?«
Tam na staro hruško odleti,
žvižga, poje, gnezdo si gradi.
Zima še ne bo odšla,
ker še tu in tam nekaj je snega.
Sonce gleda dol z višine,
nekaj mu v svetlo glavo šine:
»Tople žarke pošljem na Zemljo,
da pomlad pripeljejo.«

Nika Majcen

Ko sneg na travniku skopni,
ptiček na veji glasno žgoli.
Zvonček pokuka na plan,
bratec ni nič več zaspan.
Brž pospravim rokavice
in zložim rože na police.
Sonce sije kot zaklad,
k nam prišla je že pomlad.

Diana Jaki

SEDMOŠOLCI V ŠOLI V NARAVI V BOHINJU

1. dan

V ponedeljek, 13. aprila 2015, smo se sedmošolci odpravili proti Gorenjski. Na avtobusu smo se pogovarjali, kako bomo pripravili zabavo za prvi večer. »Končno, Bohinj!« je nekdo vzkliknil po dveh urah vožnje, ki se je vlekla kot ponedeljek. Prispeli smo, se razdelili po sobah in »raztovoriti« naše kovčke. Naši želodčki so se že začeli oglašati. Po kosilu in kratkem

odmoru nas je čakala zanima tema o preživetju v naravi. Z zanimanjem so nekateri sošolci poslušali učitelja, ki nam je razlagal, kaj bomo delali. Naučili smo se izdelovati peščeni filter. »Zanimivo«, so nekateri prikimavali učitelju in učencem, ki jim je filter uspelo narediti. A potem je sledila najtežja naloga. Morali smo se v tišini odpraviti v gozd, kjer smo pod drevesom sami preživel 30 minut. To je bilo najdaljših pol ure v našem življenju. Brez mobilnov, glasbe, prijateljev ..., sami s seboj. Vrnili smo se bos. To je bila za

vse zanimiva izkušnja. Zatem smo se naučili nekaj trikov z vrvjo. Kasneje večerja, nič posebnega, sledil je še animacijski večer. Tako vznemirljivega večera pa še ne. Metanje vevprek. Kriki, skoki, vzponi in padci. To je opis tega večera. »Lepo so nam dvignili adrenalin,« je rekel eden od sošolcev. Jutri je spet nov dan, zdaj pa ...

Za nami je prvi dan. Upam, da bo teden minil v znamenju lepih stvari.

2. dan

Prebudili smo se v torkovo sončno jutro, ki se je pričelo z jutranjo telovadbo. Ko nas je telovadba le prebudila, smo pozajtrkovali. Sledilo je pospravljanje sob, kajti ocenjevanje le-teh po določenih kriterijih nam ni bilo najbolj všeč. Pri prvem ocenjevanju nismo bili najboljši, saj nismo vedeli, kako natančno mora biti soba pospravljena. Sledil je pohod. Nismo bili ravno navdušeni, ker smo vedeli, da bomo pešačili kake štiri ure. Pot nas je najprej vodila ob jezeru, začeli smo se

vzpenjati mimo pašnikov, skozi gozd po skskalovju do Bohinjskih korit, kjer smo si ogledali most, ki se imenuje Hudičev most. Pot smo nadaljevali ob reki Mostnici, dokler nismo prišli do kamnitega slona, ki ga je izoblikovala reka. Tam smo se ustavili in se okrepčali. Večina učencev se je zabavala tako, da je kamenje metala v globino, a smo kmalu morali prenehati, ker nas je čakala še dolga pot do doma.

Popoldne smo se naučili osnov kartografije in orientacije. Dan smo

zaključili z večernim pohodom. Vsi smo bili zelo utrujeni in smo kar popadali v postelje.

3. dan

Oh, spet ta trobenta. To je bila prava jutranja budnica. Sledilo je razmigovanje pred našim domom. Danes nas je čakalo plezanje v Ribčevem Lazu. Do strme stene smo šli peš, pod njo raztovorili stvari in se pripravili za vzpon. Najpogumnejši so bili seveda fantje. Rok je plezal kot pajek, en,

dva, tri in že je bil na višini 20 metrov. Zmagoslavno nam je pomahal. Punce niso bile najbolj navdušene in so raje opazovale koze v ogradi. Izmučeni smo se vrnili v dom, bili smo tako lačni, da bi najraje pojedli celega vola. Po kosilu smo odigrali nogometno igro s primorskimi šolarji. Seveda smo jih premagali. Popoldne nas je čakal orientacijski tek. Razdeljeni po skupinah smo se morali pravilno orientirati, poiskati točke in čim prej priti na cilj. Matičeva skupina je podrla osnovnošolski rekord črne steze s kar 18 minutami. Po večerji smo igrali activity.

4. dan

Ob sedmih nas je zvok trobente spravil na noge. Hitro smo odskakljali iz sob in se že razgibavali na jutranji telovadbi. Po zajtrku smo se polni energije odpravili do Bohinjskega jezera, se vkrcali v kanuje in odveslali proti Stari Fužini. Obiskali smo čebelarja, ki nam je predstavil življenje čebel. Sonce je žgalo, mi pa smo se napotili proti Planšarskemu muzeju, kjer smo si ogledali izdelke iz starih časov. Po kosilu smo imeli malo počitka, polni energije pa smo se v popoldanskem času podali proti Ukancu, da bi spoznali rastlinstvo ob jezeru. Ker pa nam je bilo

vroče, smo kar v čevljih bredli po vodi. Po naporni poti je sledila večerja in spoznavni večer, kjer smo na zabaven način predstavili našo šolo. V poznih večernih urah pa smo zakurili ogenj, pekli hrenovke in se zabavali.

5. dan

Pa ne že spet – trobenta nas je zbudila iz prelepih sanj. Že smo vstali iz toplih postelj in žalostno začeli pospravljati, saj nas je čakal odhod domov. Po zajtrku smo se odpravili še v gozd. Dobili smo učne liste z nalogami; opisati smo morali drevo, izmeriti njegovo višino, debelino, opisati

liste in plodove. Odšli smo še do jezera, kjer smo lovili pupke in žabe. Vrnili smo se v gozd, kjer je vsaka skupina učencev z vejami ogradila svoj prostor, kamor smo položili rože, liste, kamne ... Nazadnje nam je učiteljica dejala, naj v gozdu poiščemo nekaj, kar nam je zelo všeč in prinesemo v svoj prostorček. Urno so fantje odhiteli po gozdni poti. Sošolec Borut je sedel na drevesno deblo, korenine pa so pogledale iz zemlje. Nato sta s Tinetom izpulila drevo, Rok pa ga je prinesel na rami kot Peter Klepec, da bi ga položil v svoj prostorček. Vsi smo debelo gledali in se nasmihali, učiteljica pa je jezo ukazala, naj ga posadijo.

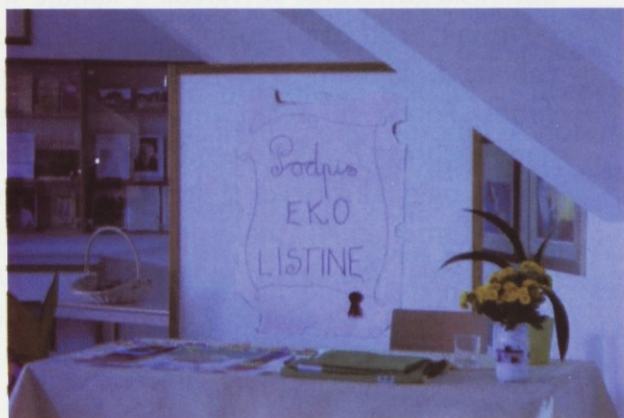
Po kosilu smo se odpeljali proti prelepi Dolenjski.

POSTALI SMO EKOŠOLA

Od petka, 10. oktobra 2014, se tudi naša šola ponaša z zeleno zastavo, ki kaže, da smo eko.

Po malici smo se »vrtničkarji« in učenci Osnovne šole dr. Pavla Lunačka Šentrupert zbrali v

večnamenskem prostoru in težko čakali, da se podpišeta ekolistini vrtca in šole. Ob tej priložnosti smo pripravili pester program, v katerem smo sodelovali skoraj vsi razredi in »vrtničkarji«.

Voditelja prireditve, sedmošolca Neža Flere in Lan Berk, sta v uvodu na kratko razložila, čemu smo se zbrali. Sledil je videoposnetek, v katerem so učenci drugega razreda povedali, kako smo si

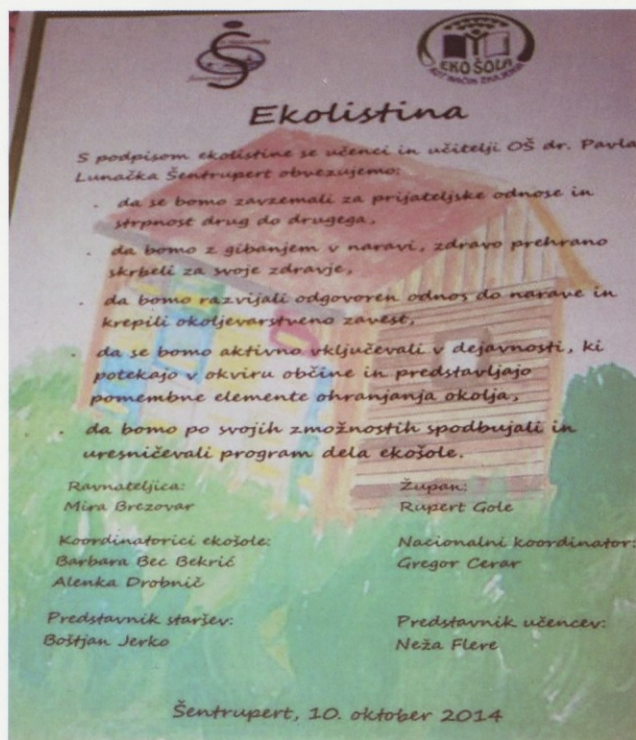
zeleno zastavo prislužili. Pevski zbor je pod vodstvom učiteljice Mance Černe zapel pesem Zelena dežela, s kitaro pa ga je spremljal učitelj Jaka Darovec. Nato smo si ogledali videoposnetek, v katerem so učenci govorili o tem, kako postati ekofaca, za njimi pa smo učenci 7. a razreda v sliki in besedi predstavili, zakaj smo ekoface. Potem so na oder prišli cicimuzikalčki, ki so zapeli pesem o prijateljstvu, nato pa so učenci prvega razreda zaigrali igrico Zelena jopica.

Lan Berk in Vojko Hysz sta deklamirala hvalnici vodi; Vojkovo deklamacijo je popestril posnetek žuborečega potoka, Lan pa je med njo popil požirek vode in zalil rožo. Zatim je Neža opozorila, kako bolni so vodni ekosistemi tudi v Sloveniji, Brina, Ema, Ana in jaz pa smo predstavili zgodbo kapljice, ki je od čistega izvira potovala v umazano deželo. Nato sta nas pevski zbor in solistka Katja Brcar ob spremljavi harmonike Žana Kostanjevca navdušila s pesmijo Slovenija, od kod lepote tvoje.

In začelo se je podpisovanje ekolistin. Najprej je Mojca Vidmar prebrala ekolistino vrtca, nato pa so jo podpisali nacionalni koordinator programa Ekošola Gregor Cerar, ravnateljica Mira Brezovar, predstavnica staršev Sandra Hazdovac in predstavnica otrok Meta Cugelj.

Na vrsti je bila še ekolistina šole. Učiteljica Barbara Bec Bekrič je prebrala zaobljubo šole, listino pa so podpisali gospod Gregor Cerar, ravnateljica, predstavnik sveta staršev Boštjan Jerko in predstavnica učencev Neža Flere. Obe listini bo dopolnil še podpis upravičeno odsotnega župana Ruperta Goleta.

Nato so podpisniki spregovorili nekaj besed, »vrtičkarji« in učenci pa zapeli svoji himni. Program se je zaključil s pesmijo Vlada Kreslina Nekega jutra, ko se zdani, ki jo je odlično zapela osmošolka Katja Brcar.

Po končanem programu smo se zadovoljni gledalci in nastopajoči odpravili na igrišče, kjer smo zalili pred kratkim posajena drevesa.

Jaša Dragar, 7. a

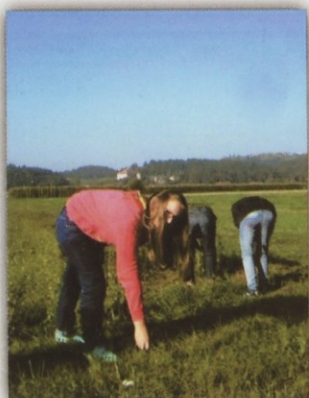
EKOFACE SEDMEGA RAZREDA

EKOFACA SEM, ...

... ker **v trgovino vedno hodim z nakupovalno vrečko za večkratno uporabo**. Ali veste, da v Sloveniji porabimo okrog pol milijarde plastičnih vrečk letno? Na žalost premalo teh vrečk recikliramo. Ali ni podatek, da vrečka, ki ubija rastline in živali na kopnem in v vodah, posledično pa tudi ljudi, razpada kar 1000 let, precej grozljiv? Pomislite na to, preden se boste odpravili v trgovino.

... ker **se udeležujem očiščevalnih akcij**, na katerih vedno napolnimo ogromno število črnih vrečk. Ali je res tako težko papirčke, plastenke in druge odpadke odnesti do najbližjega zabojnika?

... ker **znam pobrati kakšen papirček** ali rešiti grm okraskov iz odpadkov tudi takrat, kadar ne poteka organizirana očiščevalna akcija.

... ker **hodim v šolo peš ali se vozim s kolesom**. Ljudem se danes vedno mudi in precej smo razvajeni, zato se pogosto odpeljemo z avtom, ki zastruplja zrak z izpušnimi plini, tudi tja, kamor bi zlahka šli peš ali s kolesom.

... ker v prehodnih dneh, ko podnevi še ni potrebno kuriti, zvečer pa se precej shladi, **zlezem s knjigo v rokah pod odejo** in tako prihranim nekaj litrov kurilnega olja, drv ali peletov, ozračju pa prizanesem s strupenimi plini, ki nastajajo pri izgorevanju.

... ker **polnilec za telefon**, ko je baterija polna, **vedno iztaknem iz vtičnice**. Tako moramo ravnati tudi s polnilci za MP3, iPod ipd. Menda povprečna slovenska družina tako lahko prihrani do sto evrov letno.

... ker **računalnik**, ko ga ne uporabljam, a ga nočem izključiti, **dam v stanje mirovanja** ali na spanje. V tem stanju uporablja kar manj kot pet odstotkov svoje energije, kar je zelo koristno za okolje in denarnico staršev.

... ker pri tuširanju **med miljenjem vedno zaprem vodo** in pazim, da tudi izpiranje na traja dlje, kot je potrebno. Če skrajšamo prhanje s sedmih minut, kar je povprečje, na štiri minute, lahko prihranimo več kot 10.000 litrov dnevno. Energijo in denar pa prihranimo tudi, če se prhamo z manj vročo vodo.

... ker **uporabljam baterije, ki se polnijo**. V Sloveniji se vsako leto zavrže kar nekaj ton gospodinskih baterij. V baterijah pa so težke kovine, ki jih zemlja vpija, zato onesnažujejo podtalnico. Res so baterije za polnjenje dražje, vendar se jih ponovno napolni in potem tisočkrat uporabi. Kadar je mogoče, kupuj naprave, ki ne potrebujejo baterij.

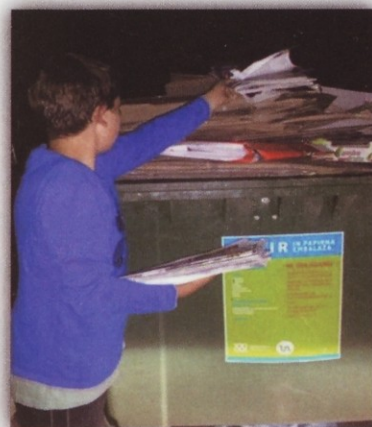
... ker vedno **ugašam luči**, kadar zapustim prostor. Če ugašamo luči v prostorih, če jih ne potrebujemo, vsako leto za več ton zmanjšamo količino toplogrednih plinov. Čez dan lahko le odgrnemo zaveso in dobimo naravno svetlobo.

Zvečer doma enkrat pogledajte okoli sebe in povejte, koliko nepotrebnih luči lahko ugasnete v tistem trenutku.

... ker **ločujem odpadke**, saj se da marsikaj reciklirati. Za recikliranje ene aluminijaste pločevinke se porabi samo pet odstotkov energije, ki je potrebna, da se naredi nova, medtem ko traja razgradnja aluminijaste pločevinke 500 let.

Vsaka tona recikliranega papirja reši sedemnajst dreves, prihrani 1.440 litrov nafte, več kot 4.000 kilovatov elektrike in več kot 26.500 litrov vode ... Če mečemo odpadke v napačne zabojnike, ne naredimo ničesar. Poskrbeti moramo, da naš planet ne postane eno veliko smetišče.

... ker **med ščetkanjem zob vedno zaprem vodo**. Zobozdravniki priporočajo, naj svoje zobe umivamo vsak dan od tri do štiri minute po vsakem obedu. Če pustimo vodo teči ves čas, porabimo okrog 10 litrov na minuto. Če si zobe umivaš trikrat na dan, lahko porabiš 100 litrov – to je deset veder na dan. Zato je najbolje, če samo zmočiš krtačko, napolniš kozarec za izpiranje ust in zapreš pipo.

učenci 7. a

DAN ŠOLE - PREDSTAVITEV KNJIGE ABECEDA VREDNOT

Letošnje šolsko leto je naša šola zopet prispevala k rasti Rastoče knjige s svojo knjigo Abeceda vrednot – iz njih naj bo stkan svet, pri kateri smo tako ali drugače sodelovali skoraj vsi učenci.

Hodnik pred knjižnico sta z ilustracijo z naslovnice knjige olepšali Julija Košak in Lara Zidar pod mentorstvom Marjane Ogrinc, na desni steni pa si lahko ogledamo raznobarvno uokvirjene miselne vzorce.

V soboto, 11. 4. 2015, smo knjigo predstavili javnosti. Ravnateljica je v uvodnem nagovoru pozdravila obiskovalce, med katerimi so bili poleg staršev, občanov Šentruperta, bivših delavcev šole tudi gostje iz Društva Rastoča knjiga in Državnega sveta RS.

Janja Jerovšek, vodja projekta, je predstavila pot abecede vrednot, ki se je začela pred dvema letoma s sodelovanjem v projektu, ki ga je organiziral CIK Trebnje, poleg naše šole pa sta se vanj vključili še OŠ Trebnje in OŠ Veliki Gaber. Nastala je skupna Abeceda vrednot, danes predstavljena pa je samo naša: učenci smo izbrali 25 vrednot, jih prikazali z miselnimi vzorci, o njih razmišljali in ustvarjali.

Dr. Tadej Bajd, predsednik SAZU-ja in član UO Društva Rastoča knjiga, je v govoru predstavil svoja srečevanja s knjigo od otroštva do zrelih let in pohvalil našo ustvarjalnost.

Gašper, Tinkara, Megi, in dva Lana so spretno povezovali program, ki se je začel z deklamacijo pesmi Rastoča knjiga in pesmijo otroškega pevskega zbora pod vodstvom Nataše Dragar o abecedi.

Prvošolci so povedali, kaj znajo njihove mamice in očki najboljše, učenci 6. razreda in 7. b pa so razmišljali, kaj je zanje fantastično: od morskih valov, ki se penijo in bučijo, občutka, ko sosežeš cilj, ki si si ga zastavil, do toplega in iskrenega objema svojih bližnjih.

Učenci 7. a smo se v kratkem prizoru ukvarjali z jednatostjo in ugankami o miselnem vzorcu, ki jih je napisal Jaša:

Loči zrnje od plev,
ne mlati prazne slame.
Ko šolar spozna ga, vzklikne:
»To pa je nekaj zame!«

Četrtošolci pa so nas s pravljico popeljali v grajsko življenje in ljubezensko zgodbo o princu in princeski.

Z zanimanjem smo prisluhnili pogovoru tretješolk o nežnosti, šaljivi pa so bili učenci 2. razreda, saj so iskali rime na svoja imena in nam vsem privabili nasmeh na obraz.

Ob bistrem potočku je mlin, cin cin ... so zapeli in zraven zaplesali učenci 3. razreda, otroški pevski zbor pa nas je ob spremljavi kitare učitelja Jake spomnil, da je življenje lepo, če ga živiš, tako kot ponuja samo ...

Prireditve sta z govoroma zaključila idejni oče Rastoče knjige in Abecede odličnosti, mojstrstva in etike, v okviru katere je nastala naša Abeceda vrednot, dr. Janez Gabrijelčič, in nekdanji ravnatelj naše šole Jože Zupan, ki je mentor Rastoče knjige Temeniške in Mirnske doline ter Občine Šentrupert, budno pa bdi tudi nad Rastočo knjigo OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert.

Po koncu prireditve pa smo se lahko najedli slastnih dobrot, ki so jih pripravili učenci naše šole z učiteljicama Ireno in Barbaro.

Brina Jerko in Ana Petrinič, 7. a

CELOSTNA PODOBA ŠOLE

Na šoli smo že več let ugotavljali, da nimamo urejene celovite podobe šole. Znak šole, ki ga je pred skoraj 20 leti oblikoval sedanji župan Občine Šentrupert g. Rupert Gole, smo imeli shranjen le v slabi ločljivosti. Šola ni imela himne in prepoznavnega slogana. Dokumente, ki jih pošiljamo, so neenotni. Spletna stran šole ni grafično usklajena z znakom šole.

Odločili smo se, da bo ena od prednostnih nalog v šolskem letu 2014/2015 celostna prenova podobe šole.

Cilji:

- nov znak, slogan in himna šole,
- večja pripadnost šoli, kraju,
- boljše poznavanje šole in kraja.

Dejavnosti, ki smo jih izvedli:

- voden ogled po stalnih razstavah na šoli za učitelje in učence,
- raziskovanje zgodovine in razvoja šolstva v Šentrupertu,
- literarno ustvarjanje,
- natečaji:
 - likovni natečaj za znak šole,
 - natečaj za besedilo himne,
 - za slogan šole,
- uglasbitev šolske himne.

Člani tima: Jaka Darovec, Martina Gorenc, Nataša Himmelreich, Katja Končina, Tea Škarja in Jože Tratar

Ogled stalnih razstav

V okviru projekta smo imeli ogled stalnih razstav na naši šoli. Učitelje in učence od 6. do 9. razreda je po stalnih razstavah vodil avtor razstav prof. Jože Zupan, ki je predstavil nastanek in širjenje stalnih razstav: Izvirne ilustracije mladinskih del, Slovenske slikanice za otroke sveta, Rastoče knjiga občine Šentrupert, Rastoče knjige svetovne mladinske književnosti in Rastoče knjige OŠ dr.

Pavla Lunačka Šentrupert. Učencem nižjih razredov so stalne razstave predstavile razredničarke. Ura je bila zelo zanimiva in poučna. Naučili smo se zelo veliko o zgodovini in kulturi Šentruperta.

Nuša Berk in Ines Jaklič, 8. razred

Zgodovina šolstva v Šentrupertu

Učiteljica Alenka nam je med poukom zgodovine predstavila zgodovino šolstva v Šentrupertu.

Šentrupert se v listinah prvič omenja leta 1044, cerkev sv. Ruperta se omenja od leta 1163. Osebe, ki so vodile cerkveni zbor, igrale na orgle in opravljale pisarska dela v župniji, so imenovali šolmaštri. Šentrupert je imel svojega šolmaštra že leta 1618.

V šolah so se učili na pamet, poudarek so dajali veri. Pisali so na povoščene tablice. Marija Terezija je leta 1774 razglasila splošno šolsko obveznost. Prvo leto šolanja so se učili materinščino, v višjih razredih so se učili le tujega jezika nemščine. Plačila učiteljev so bila zelo skromna, sploh za ženske, saj so imele tudi do 40 % nižjo plačo od moških kolegov.

Leta 1869 se je zgodila sprememba, saj je cerkev izgubila vlogo pri vodenju in nadzorovanju šolstva. Od leta 1919 do leta 1926 je bila ocena ena najboljša, pet pa najslabša. Na koncu šolskega leta so dobili spričevalo, imenovano »odhodnica«.

Od leta 1929 je pouk potekal v srbohrvaškem-slovenskem jeziku. Uvedena je bila prepoved telesne kazni, ocena pet je postala najboljša ocena.

Po letu 1945 je šolstvo postalo del državnega aparata za preobrazbo celotne družbe. V 60-ih letih je bilo v razredu tudi do 47 učencev. Leta 1976 so na naši šoli uvedli Župančičevo bralno značko.

Leta 1979 so prenovili OŠ Šentrupert in zgradili vrtec ter telovadnico. Učenci so prvič počastili dan šole 2. aprila leta 1982. Leto kasneje so šolo preimenovali v OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert.

Leta 2006 je bila naša šola razglašena za naj kulturno šolo v Sloveniji. Leta 2010 je šola po enoletni prenovi znova odprla svoja vrata. Letošnje šolsko leto smo prejeli eko zastavo in zastavo kulturne šole.

Katja Brcar in Ajda Krnc, 8. razred

TEHNIKA NA ŠOLI

V tem šolskem letu smo bili na področju tehnike učenci od 3. do 9. razreda zelo ustvarjalni.

Ustvarjali smo najrazličnejše izdelke iz različnih vrst materialov – papirja, lesa, umetne mase, kovine, akrilnega stekla in fimo mase.

Naše roke so bile spretno pri pouku tehnike in tehnologije, pri tehničnem krožku na razredni stopnji, pri tehničnem krožku na predmetni stopnji, na ustvarjalni delavnici, na dnevih dejavnosti, na tekmovanju Konstruktorstva in tehnologije obdelav materialov in v podaljšanem bivanju. Ustvarili smo veliko izdelkov, od manj zahtevnih na razredni stopnji do pravih umetnin na predmetni stopnji.

Nastali so naslednji uporabni izdelki: mostovi iz kartona, škatlice s pokrovom, Aljažev stolp, prehranska piramida iz lesa, klopi iz odpadnih palet, kocke iz lesa in akrilnega stekla, izparilniki iz kovine, letala iz stiropora, obeski za ključe,

verižice iz žice in fimo mase, slike iz akrilnega stekla, zemljevid in zastava Slovenije iz kems odpadne embalaže, leseni obešalniki za ključe ali jakne, kartonaste hiše, vozički iz lesa, leseno stojalo za knjige, pručke, lesena tovarnjaka in avto s priklopom, igre križci in krožci, modeli iz Fischer zbirk ...

DAN SLOVENSKE HRANE in ZASADITEV LIPE

Tradicionalni slovenski zajtrk 2014

Na naši šoli in v vrtcu smo tudi letos izvedli Tradicionalni slovenski zajtrk. Otrokom smo ponudili domače maslo, mleko in jabolka z okoliških kmetij. Med sta nam podarila Čebelarstvo Šentrupert in učiteljica podaljšanega bivanja Mira Vukolič. Čebelar Peter Kurent je učencem predstavil delo čebelarskega društva in pomen uživanja medu za zdravje.

Gospod Boštjan Jurjevčič z Zavoda za gozdove je za učence od 6. do 9. razreda pripravil

brezplačno enourno predavanje o ekološkem kmetijstvu.

Otroci so zajtrk z veseljem pojedli in si zaželeli, da bi bilo takšnih dogodkov med šolskim letom več.

Med so iz Čebelarskega društva Šentrupert podarili Anton Erpič, Bojan Starič, Jože Jerovšek, Gregor Tratar, Milan Tintor, Ilija Savič, Stane Bukovec, Anka Krnc in Marko Lamovšek.

»IZBERITE HRANO, KI NIMA ZA SABO NA STOTINE KILOMETROV!«

Zasaditev lipe

V ponedeljek, 22. septembra 2014, smo obeležili mednarodni dan miru s simbolnim dejanjem, posadili smo lipo. Drevo so učenci 3. b razreda prejeli za sodelovanje na natečaju Pravljice za otroške sanje pod mentorstvom učiteljice Martine Gorenc.

Lipo je zasadil g. Jože Prah in ob tem spregovoril o značilnostih tega drevesa, ki je simbol slovenstva.

Koordinatorici eko šole:
Barbara Bec Bekrič in Alenka Drobnič

TUJEJEZIČNI KOTIČEK

Letošnjo šolsko leto je bilo na tujejezičnem področju zelo uspešno. Največji uspeh je dosegla učenka devetega razreda **Julija Košak**, ki je na državnem tekmovanju iz nemščine **osvojila zlato priznanje**. Na tekmovanju iz znanja angleščine je pet učencev osvojilo bronasto priznanje (Anja Kukec, Rok Breznikar, Anamarija Gole, Žiga Krnc in Urban Berk). Prvi trije naštetih so se uvrstili tudi na regijsko tekmovanje, kjer je **Anamarija Gole osvojila srebrno priznanje**.

Tudi letos so učenci in učenke zavzeto brali tujejezične knjige v okviru bralnih značk EPI Reading Badge in EPI Lesepreis.

Angleške bralne značke se je od 4. do 9. razreda udeležilo 47 učencev in učenk, od tega jih je 17 osvojilo srebrno, 12 pa **zlato priznanje**, med njimi **Megy Lokar Klančar, Nadja Ziherl, Megi Sokač, Tine Ribič, Enej Kirm, Rok Šepc, Lan Berk, Edi Hasanovič, Staš Hysz, Anamarije Gole, Urban Berk in Marija Krnc**.

Nemške bralne značke se je od petega do devetega razreda udeležilo 37 učencev in učenk, pri čemer jih je 24 osvojilo srebrno priznanje ter trije **zlatega**, in sicer **Julija Košak, Anamarija Gole in Urban Berk**.

Poslastica za vse učence, ki hodijo na izbirni predmet nemščina, pa je bila enodnevna ekskurzija v Salzburg, ki jo je učitelj Jaka Darovec organiziral v mesecu aprilu. Sedmošolec Jaša Dragar in devetošolka Julija Košak sta svoje vtise strnila v naslednjih besedilih.

Izlet v Salzburg

V soboto, 18. 4. 2015, smo se z avtobusom odpeljali na izlet v Salzburg. Budilka je začela zvoniti že ob treh zjutraj, saj je bil ob štirih že odhod. Vožnja je trajala približno pet ur, nato pa smo se ustavili v mestecu Hallein, ki slovi po svojem rudniku soli. Najprej smo se oblekli v zaščitne rudarske obleke, nato pa smo se z majhnim vlakcem odpeljali globoko pod površje. Ko smo se ustavili, smo se posedeli na klopi v veliki podzemni dvorani in vodič je že začel pripovedovati, kako je nastal rudnik. Ogledali smo si še kratek film o nastanku. Nato smo se sprehodili po ozkih rovih in že smo prišli v drugo dvorano, kjer smo si pogledali smešen filmček o nadškofu Wolfu Dietrichu in njegovem služabniku. Nadškofa so kasneje zaprli zaradi nesporazuma med narodi, saj je bila v rudniku tudi meja med Nemčijo in Avstrijo. To mejo smo si pozneje še ogledali. Najboljše pa je šele prišlo. Kot rudarji nekoč smo se tudi mi v globino rudnika spustili po dveh toboganih.

Zatem je sledila vožnja z ladjico, ki nas je popeljala po podzemnem jezeru. Po končanem ogledu smo si v trgovinici kupili spominke. In že smo se peljali v Salzburg. Tam nam je vodička pokazala znamenitosti, kot so Mozartova rojstna hiša, Mirabellska palača, štiri „kumare“... Imeli smo dve uri prostega časa, da smo pomalicali in kupili spominke. Nato smo si ogledali grad Hohensalzburg. Naš dan v Salzburgu se je bližal koncu, zato smo se zbrali v avtobusu in se odpeljali proti domu. V avtobusu smo imeli še kviz o Salzburgu in Halleinu, nato pa smo gledali

film in čas nam je hitro minil. Kot bi mignil, smo bili v Šentrupertu. Bili smo veseli, saj je bil za nami prečudovit dan.

Jaša Dragar, 7.a

Ausflug nach Salzburg

Schon um 3 Uhr morgens war ich wach. Das ist eine ungewohnte Zeit für mich, aber es war der 18. April, was heißt wir fahren nach Salzburg. Es sollte eigentlich erst um 4 Uhr losgehen, aber ich war schon eine halbe Stunde früher da. Es war ganz schön kalt draußen, deswegen sind wir sofort ins Bus gegangen, das schon bei der Schule mit der Reiseführerin gewartet hat. Wir, Mädchen, könnten ganz hinten sitzen. Und dann ging es los. Ich fand auch die Reiseführerin von Anfang an nett und lustig. Vier Stunden gingen bei und wir waren in Hallein. Das ist eine Stadt vor Salzburg, wo wir den Salzbergwerk besucht haben. Zuerst haben wir draußen gewartet und es war sehr kalt, so dass wir fast schon gezittert

haben. Bevor wir in den Salzbergwerk rein durften, haben wir sowas wie eine Schutzkleidung bekommen. Dann nach ungefähr 20 Minuten sind wir endlich rein gefahren. Da haben wir mit einem Mann, der als Reiseführer in den Salzwelten arbeitet. Der hat uns alles gezeigt und vieles erklärt. Er war ein Österreicher und das merkte man auch bei seinem Dialekt. Wir haben auch das Salzsee gekreuzt und auf Rutschen gefahren. Dann ging es wieder raus. Wir haben noch eine halbe Stunde gebraucht, um nach Salzburg zu kommen. Da haben wir das Schloss Mirabel gesehen und den wunderschönen Park. Es sind tolle Bilder entstanden. Dann sind wir ins Zentrum gegangen und eine komische gigantische goldene Kugel gesehen. Natürlich hatten wir auch Freizeit. Ich habe ein bisschen geschoppt und etwas getrunken. Ich könnte mich auch Deutsch unterhalten und ich habe erkannt, dass die Österreichische Sprache anders von der original deutschen ist. Zum Ende haben wir noch eine große Festung besucht. Es war auf einen Berg, auf den wir zu Fuß gegangen sind. Da könnte man sehen, wer zu Hause Sport treibt und wer nicht. Aber es hat sich gelohnt, da drauf zu gehen, da die Aussicht echt Wunderschön war.

Unsere Reiseführerin hat uns nicht nur die eigentliche Geschichte von der Festung erklärt aber auch interessante Legenden. Die habe ich dann auch meiner kleinen Schwester zu Hause erzählt und sie war begeistert. Von der Festung sind wir zurück zum Bus gegangen, natürlich zu Fuß. Die Fahrt zurück war noch interessanter als die Fahrt dahin, weil wir viele Momente und Eindrücke teilen könnten.

Julija Košak, 9. razred

DELAVNICA: BIOTEHNOLOGIJA

Na delavnici je sodelovalo sedem učencev 9. razreda. Tema delavnice ni bila samo biologija, mikrobiologija, ampak tudi prehrana in postopki priprave hrane, kuharske veščine ...

Zamesili in spekli smo pšenično-pirin kruh iz svežega kvasa, kvašeno testo za pico iz suhega kvasa, naredili namaze iz skute, kisle smetane, za sladico pa pripravili čokoladne mafine. Pod mikroskopom smo opazovali razmnoževanje glivic kvasovk, tehtali kvašeno testo pred vzhajanjem in po njem, primerjali hitrost vzhajanja testa iz suhega in svežega kvasa. Delo je bilo prijetno in ustvarjalno. Vse pripravljene jedi so nam zelo tekstile.

Barbara Bec Bekrić

TEKMOVANJA

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

Šolsko tekmovanje je bilo izvedeno 22. oktobra 2014, državno pa 5. decembra na OŠ Stična. Udeležili so se ga 4 učenci iz 8. razreda in 8 učencev 9. razreda.

Bronasto priznanje so prejeli:

1. Marija Krnc (9. r.)
2. Rok Breznikar (9. r.)
3. Lara Zidar (9. r.)

Anamarija Gole iz 9. razreda je dosegla največ točk, prejela bronasto priznanje in se uvrstila na državno tekmovanje.

Mentorica:
Barbara Bec Bekrić

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

V letošnjem šolskem letu je potekalo že 16. tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni, ki ga vsako leto organizira Zveza društev diabetikov Slovenije.

Šolsko tekmovanje smo imeli v petek, 17. 10. 2014. Udeležilo se ga je 9 učencev iz 8. razreda in 11 učencev iz 9. razreda. Bronasto priznanje je osvojilo 10 učencev: Lara Zidar, Anamarija Gole, Urban Berk, Rok Breznikar, Nika Brcar, Marija Krnc, Nika Hočevar, Anja Kukec, Ana Nuša Frelih in Maja Kurent. Prvi trije, Lara, Anamarija in Urban, so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 22. novembra 2014 na Zavodu svetega Stanislava v Ljubljani.

Anamarija Gole je dosegla ZLATO priznanje, Urban Berk pa SREBRNO.

To tekmovanje je eno izmed tistih, kjer se učenci naučijo veliko ZA ŽIVLJENJE IN ZA ZDRAVJE.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Letos je potekalo že 49. državno tekmovanje iz znanja kemije za Preglova priznanja.

Šolsko tekmovanje je potekalo v ponedeljek, 19. januarja 2015. Tekmovanja se je udeležilo 8 učencev 8. razreda in 8 učencev 9. razreda, ki so tekmovali vsak v svoji skupini.

Učenci so bili na tekmovanju zelo uspešni. Kar sedem učencev 9. razreda: Anamarija Gole, Rok Breznikar, Maja Kurent, Anja Kukec, Marija Krnc, Andreja Starič in Žiga Krnc je osvojilo bronasto Preglovo priznanje in se uvrstilo na državno tekmovanje, ki je 7. marca 2015 potekalo na OŠ Leskovec pri Krškem. **Učenec Rok Breznikar je osvojil zlato priznanje.**

V 8. razredu so se na državno tekmovanje uvrstili 3 učenci: Katja Brcar, Ajda Krnc in Staš Hysz, bronasto priznanje pa sta osvojila še Lejla Majkić in Kristjan Strah.

Mentorica:
Irena Anžur Brcar

TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU MATEMATIKE ZA VEGOVA PRIZNANJA

Šolskega tekmovanja v znanju matematike se je udeležilo 142 učencev od 1. do 9. razreda.

Bronasto Vegovo priznanje so osvojili:

- 1. razred:** Zala Gole, Tomi Berk, Karin Košak, Roman Jaklič, Ana Jereb, Žiga Žgajnar, Ajda Zaletel
- 2. razred:** Hana Dragar, Tjaž Djaip Bartolj, Alja Koščak, Špela Bartolj, Nejc Borštnar, Tina Cugelj, David Gregorčič, Filip Prijatelj, Žan Simončič, Matic Uhan

3. razred: Gregor Bohte, Manca Jereb, Ema Erna Weber, Slavko Hysz, Zarja BBerk, Nataša Jaki, Katarina Lamovšek, Lan Tratar
4. razred: Alja Brcar, Jošt Sovinc, Alja Sirk, Denis Lokar Klančar
5. razred: Anže Kostanjevec, Damjana Lamovšek, Matjaž Strajnar
6. razred: Domen Brcar, Vojko Hysz, Megi Sokač, Tinkara Ramovš
7. razred: David Udovč, Klara Bačar, Lan Berk, Eva Koščak, Neža Flere
8. razred: Staš Hysz, Lejla Majkić, Simon Strajnar, Ajda Krnc, Kristjan Urana
9. razred: Rok Breznikar, Anamarija Gole, Lara Zidar, Marija Krnc, Žiga Krnc.

Na področno tekmovanje so se uvrstili:

- David Udovč,
- Klara Bačar,
- Staš Hysz,
- Lejla Majkić,
- Rok Breznikar,
- Anamarija Gole in
- Lara Zidar.

Srebrno Vegovo priznanje sta osvojila:

- Rok Breznikar 9. razred
- Anamarija Gole 9. razred.

Vodja tekmovanja: Katja Končina

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

V četrtek, 4. 12. 2014, je potekalo 38. tekmovanje iz slovenščine za Cankarjevo priznanje. Osrednja tema je bila povezava književnosti in zgodovine, naslov tekmovanja pa Izročilo knjige. Tekmovalo je 73 učencev od 2. do 9. razreda.

Bronasto priznanje je osvojilo 28 učencev:

2. razred: Hana Dragar, Alja Koščak, Žan Simončič

3. a razred: Ema Erna Weber, Ema Krnc

3. b razred: Lara Njeguš, Zarja Berk, Eva Bartolj, Maja Hlebec

4. razred: Gal Pevec, Jošt Sovinc, Miha Gregorčič, Miha Prijatelj

5. razred: Ida Ramovš, Anže Kostanjevec

6. razred: Nadja Ziherl, Tinkara Ramovš, Megi Sokač, Domen Brcar

7. a razred: Jaša Dragar, Brina Jerko

7. b razred: Lan Berk

8. razred: Ajda Krnc

9. razred: Anamarija Gole, Urban Berk, Marija Krnc, Lara Zidar

Na področno tekmovanje so se uvrstili trije učenci. Anamarija Gole in Urban Berk sta osvojila srebrno Cankarjevo priznanje, Anamarija se je uvrstila še na državno tekmovanje, ki je potekalo na Ptuj, kjer je prav tako osvojila srebrno priznanje.

Vodja tekmovanja: Janja Jerovšek

TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Šolsko tekmovanje iz znanja fizike je potekalo v sredo, 11. februarja 2015. Tekmovanja se je udeležilo 6 učencev 8. in 9. razreda.

Staš Hysz in **Rok Breznikar** sta osvojila bronasto priznanje in se uvrstila na področno tekmovanje.

Na področnem tekmovanju, ki je potekalo 27. 3. 2015 na OŠ Dobova, je **Rok Breznikar** osvojil srebrno Stefanovo priznanje.

Tekmovanje Hitro in zanesljivo računanje

Mesto	Ime in priimek	Razred
1	Maticu Uhanu	2
2	Tajžu Djaip Bartolju	2
3	Žanu Simončiču	2
1	Svitu Berku	3
2	Nataši Jaki	3
3	Živi Uhan	3
1	Galu Pevcu	4
2	Denisu Lokar Klančarju	4
3	Mihu Zakrajšku	4
1	Domnu Brcarju	6
2	Vojku Hyszu	6
3	Nadji Ziherl	6
1	Roku Šepcu	7
2	Eneju Kirmu	7
3	Tinetu Ribiču	7

Tekmovanje iz logike

Šolsko tekmovanje iz znanja logike je potekalo v četrtek, 25. septembra 2014. Tekmovanja se je udeležilo 56 učencev naše šole od 4. do 9. razreda.

Bronasto priznanje so prejeli:

Alja	Brcar	4. razred
Lea	Hercog	4. razred
Jošt	Sovinc	4. razred
Miha	Gregorčič	4. razred
Alja	Sirk	4. razred
Klemen	Brcar	4. razred
Anže	Kostanjevec	5. razred
Pika	Jerko	5. razred
Ida	Ramovš	5. razred
Damjana	Lamovšek	5. razred
Lana	Zidar	5. razred
Nina	Kukec	5. razred
Mia	Gorenc	5. razred
Ana Djaip	Bartolj	5. razred
Luka	Tratar	5. razred
Domen	Brcar	6. razred
Vojko	Hysz	6. razred
Manca	Jaklič	6. razred
Megy	Lokar Klančar	6. razred
Nadja	Ziherl	6. razred
Klara	Bačar	7. razred
Maruša	Černelič	7. razred
Jaša	Dragar	7. razred
Ema	Krajšek	7. razred
Ana	Petrinič	7. razred
Matej	Strajnar	8. razred
Ajda	Krnc	8. razred
Staš	Hysz	8. razred
Anamarija	Gole	9. razred
Lara	Zidar	9. razred
Rok	Breznikar	9. razred
Rok	Bačar	9. razred
Andreja	Starič	9. razred

Klara Bačar, Matej Strajnar, Anamarija Gole in Lara Zidar so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo 18. oktobra 2014.

Vodja tekmovanj: Jože Tratar

EKO KOTIČEK PRVE TRIADE

V prvi triadi smo v letošnjem letu eko mislili, delali, pisali, ustvarjali ... Na naslednjih straneh si lahko ogledate, preberete, zapojete in rešite prispevke učencev 1., 2., 3. a in b razreda.

Eko pesem

Ko onesnažen zrak rože zaduši,
postane še močnejši.
Zato ohranimo čisto okolje,
da bo nam in rožam bolje.

Če ribe plavajo v umazani vodi,
to se ne spodobi!

Vsaka kapljica vode pomeni življenje,
zato hitro rokave zavijajmo
in naš planet očistimo.
Da ne bo prepozno ...

Zarja Iva Kirm

Pesem o potočku

Potoček, prelep si,
ko v jutranji rosi
veselo skakljaš in brbotaš,
kadar sončece sije.

A ko dež se ulije,
se ti razjeziš,
grdo valoviš,
tudi hiše in polja preplaviš.

Ema Krnc

UGANKE

Je brez vonja in okusa. Pomemben je za vse nas.
Brez njega roža oveni, brez njega človek za vedno
zaspi. Kaj je to?

(čist zrak)

Ema Erna Weber

Doma sem na smetišču. Nekdo me je že uporabil
in potem odvrigel. Če me povohaš, zelo smrdim.
Kaj je to?

Ema Krnc
(smet)

S tovarnjakom me iz rumenega zabojnika
odpeljejo in nato v tovarni zmeljejo. Tam me
reciklirajo, da nekoč vame zopet sok naliijejo.

(plastenka)

Ema Krnc

Teče, teče, žubori,
včasih tudi mlin vrti.

(voda – potoček)

Ema Krnc

Doma sem v gozdu, kjer delam sveži zrak. Po
meni plezajo veveričke in ob meni rastejo gobe.
Dajem ti moč, če me objameš. Lahko sem tudi
zelo visoko. Na meni in mojih prijateljih rastejo
vršički, češnje, orehi in veliko drugih sadežev. Kaj
sem jaz?

(drevo)

Manca Jereb

Tukaj raste zelenjava,
ki imam jo rada.
Do okolja prijazen je
in to pove vse.
Kaj je to?

(eko vrt)

Maja Hlebec

Kaj lahko naredim jaz, da jemo čim bolj zdravo hrano?

Z družino radi delamo na vrtu. Lani je bilo zelo
deževno in je bilo ogromno polžev. Ker pa smo
eko družina, ne uporabljamo škropiv. Raje
zmešamo deževnico in koprive in s tem
poškropimo vrt. Večkrat tudi nabiramo pljučnik,
koprive, trobentice, teloh in druge rastline. Iz njih
pripravimo čaj. Ko je skuhan, ga popijemo in takoj
se bolje počutimo. Vsako jutro si tudi naredim
smuti. Zmešam banane, mleko in med. To si
naredim, da ne zbolim.

Zarja Iva Kirm

Kako lahko pomagam staršem, da jemo čim bolj zdravo hrano?

Nekega dne sem vprašala mamico, s čim škropimo naš vrt. Odgovorila mi je, da škropivo pripravi iz kopriv.

»Pridi, da ti pokažem, kako se naredi,« mi je rekla mami. In skupaj sva ga pripravili.

Zdaj lahko z njim poškopim svoj mini vrtiček. Na njem rastejo same eko rastline: solata, korenček, rože, čebula in česen. Ko vse to zraste, pobere in dam mamici, da iz njih naredi juho in solato. Moja mami obožuje zelišča. Pomagam ji delati zdravilne čaje in mazila. Čaje tudi komu podarimo ali pa jih popijemo kar sami. Mazila pa so tudi zelo zdravilna. Sami pridelujemo sadje in zelenjavo in tudi to z užitkom pojemo.

V življenju je res pomembno, da smo eko.

Ema Erna Weber

Staršem pomagam tako, da skrbim za zelišča. Poleti jih zalivam in jim naredim senčnike. Ko zrastejo in dozori, jih pobere oz. potrgam, operem in pripravim za kosilo. Ko teh zmanjka, posejemo nove. Tudi za nove moram skrbeti. Z družino jih pridno uporabljamo pri pripravi jedi.

Ema Krnc

Potujoča vrečka

Nekoč je živela potujoča vrečka. Živela je v Juretovem žepu. Nekega dne je Jure vrgel vrečko na tla in jo pustil v gozdu. Vrečka je klicala: »Na pomoč, na pomoč!« Mimo je prišel veter in jo odpihnil na bodice. Vrečka je kar odskočila, tako jo je zapikalo. Vprašala je: »Kdo si ti?«

Neznani glas je rekel: »Jaz sem jež in kdo si ti?«

»Jaz sem potujoča vrečka.«

Kmalu sta postala prijatelja. Vrečka je ježu povedala, kaj se ji je zgodilo in ježu se je vrečka zasmilila. Odpeljal jo je domov in spila sta vročo čokolado. Vrečka je rekla, da je bila vroča čokolada zelo dobra. Jež je vrečki dejal, da lahko ostane pri njem, če mu bo pomagala kuhati, pospravljati in pomivati posodo. Sprejela je ponudbo in še danes srečno živi.

Lucija Škoda

Čarobna platenka

Nekoč, za devetimi gorami, je stala prelepa vasica. V njej je bila zelo stara trgovina, kjer so prodajali platenke. Ena izmed teh je bila čarobna. Točno opoldne jo je kupil nek vaščan. Rekel si je, da jo bo vzel za jutrišnji piknik. Bila je že temna noč in vsa vas je že spala. Ko se je zdanilo, je vaščan pripravil vse za piknik. Povabil je še svoje prijatelje in sorodnike. Velike dežne kaplje so pričele padati, začeli so pospravljati, na platenko pa so pozabili. Pričelo je še pihati, grmeti in se bliskati. Platenko je odpihnilo daleč proč. Odnese jo je v Italijo, Avstrijo in celo v Ameriko. V Ameriki je pihalo in pesek je šel platenki v oči. Nek Američan jo je vzel, da bi z njo lažje lovil ribe. Medtem ko se je pripravljaj na ribolov, mu jo je odnesel ptič s svojimi ostrimi kremplji. Nesel jo je na Hrvaško. Ker jo je že tako dolgo nesel, jo je spustil in padla je v morje. Čez nekaj dni jo je morje naplavilo na kopno. Prišli so rakci. Rekli so, da bo to lahko njihova hiša. Odprli so pokrovček, ob tem pa je platenka odprla oči in jim razložila, da je ona pravzaprav čarobna. Povedala jim je zgodbo o svojem potovanju. Prosila jih je tudi, da jo vzamejo za svojo hiško. Povedala jim je, da je čarobna platenka. Tako je bila platenka končno to, kar si je želela. Rakci še zdaj živijo v njej, razen če niso že umrli.

Manca Jereb

Čarobna platenka

Nekega dne je čarovnica Grozilda šla v čarovniško trgovino po novo platenko napoja. Ko je prišla domov, si je rekla: »Zdaj bom ta napoj spremenila v čisto navadno vodo, v resnici pa bo v njej strupen napoj, da bo vsaka žival, ki ga bo popila, umrla.«

Le zakaj je Grozilda to počela?

Hotela se je znebiti vseh živali in zavladati v čarobnem gozdu. V tem gozdu pa niso živele samo živali. Poleg njih so prebivale še vile in škrti. Še sreča, da za njih čarovnica Grozilda ni vedela. In res. Naslednje jutro je Grozilda

plastenko poslala na pot po vsem čarobnem gozdu. Tako je plastenka potovala in potovala. Ampak plastenka ni bila tako hudobna kot čarovnica Grozilda. Bila je prijazna in ni hotela zastrupiti živali. In res jih ni. Skoraj vso tekočino je zlila v bližnji potoček.

Čisto malo napoja pa je pustila za čarovnico. Le njo je hotela zastrupiti. Ko je plastenka prišla do čarovnice, ji je čarovnica rekla: »Si opravila?« Plastenka ji je odgovorila: »Sem, si tudi ti žejna?« »Zdaj sem polna čisto sveže vode. Malo prej sem si jo nalila.«

»No, prav,« je rekla čarovnica.

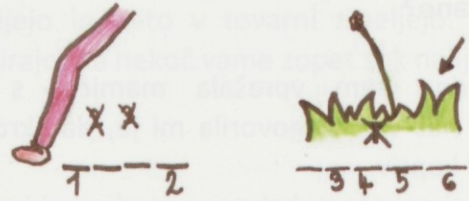
In res jo je popila. Čarovnica Grozilda je padla na tla in umrla. Škrati, vile in živali pa so nazdravljali plastenki in se veselili, da čarovnice ni več.

Ema Erna Weber

V 3. a razredu smo pri likovni umetnosti izdelovali tudi iz odpadnega blaga.

REBUSA

1 2 3 4 5 6

Nataša Jaki

U=V
4

1 2 3 4 5 6

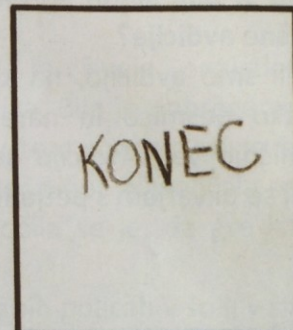
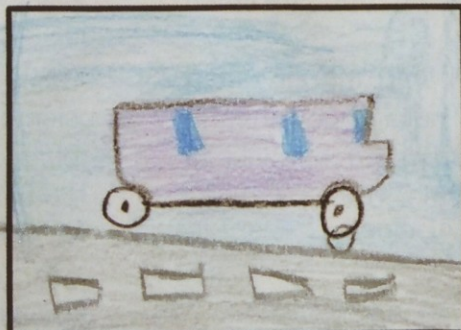
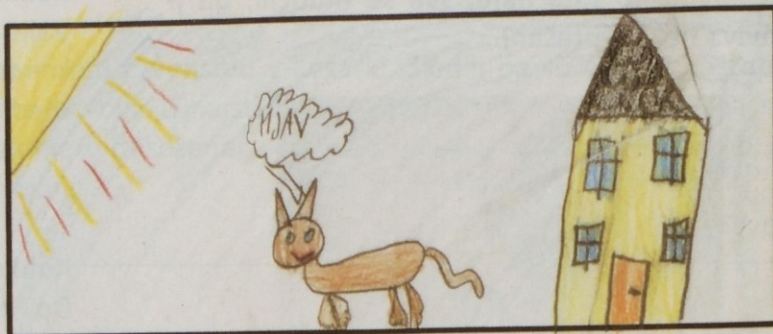
Lara Njeguš

Prvošolci pa so sodelovali na likovnem natečaju, ki ga je organiziralo društvo Planet Zemlja in so na temo slikanice z naslovom Gnezdo (Vesna Radovanovič) risali stripe. Za eko bralno značko so prvošolci izdelovali tudi plakate na temo ekologija.

Vesna Radovanovič:

GNEZDO

KATJINA NAJVEČJA LJUBEZEN – GLASBA

Katja Brcar obiskuje 8. razred in se že eno leto ukvarja s petjem v Slovenskem otroškem zboru (SOZ). Ne poje pa samo v tem zboru, saj že od prvega razreda obiskuje šolski zbor, v katerem je že velikokrat nastopila kot solistka. Ker je njeno petje navdušilo tudi naju, sva se odločili, da ji zastaviva nekaj vprašanj.

Poješ v Slovenskem otroškem zboru. Kako ti je uspelo, da si članica zbora?

Lansko leto v mesecu aprilu mi je učiteljica Nataša Dragar predlagala, naj se prijavim. Po uspešni avdiciji smo imeli šestdnevni tabor. Avgusta sem dobila povabilo k sodelovanju v Otroški operi, ki je trenutno moj projekt.

Kako si bila sploh sprejeta v ta zbor. Ste imeli kakšne avdicije?

Imeli smo avdicijo, na kateri smo morali zapeti kratko pesmico in narediti nekaj opevalnih in ritmičnih vaj. Avdicijo sem uspešno opravila in zdaj se ukvarjam s petjem v tem zboru.

S petjem se ukvarjaš že dolgo. Nam lahko zaupaš, od kdaj že poješ?

Petje in glasba sta nekaj, s čimer se ukvarjam že vse življenje, oz. od kar vem, da živim. Že majhna deklica sem nenehno prepevala.

Kolikokrat na teden imaš vaje in kako potekajo?

Vaje imamo enkrat tedensko po dve uri. Pred koncerti so vaje trajale tri ure z vmesnimi odmori. Med vajami pa smo vedno poskrbeli za obilo smeha in dobre volje. Nikoli nam ni bilo dolgčas.

Koliko nastopov si že imela?

Do zdaj smo imeli že sedem nastopov. Dva nastopa smo imeli v marcu. Zadnje ponovitve so se udeležili tudi nekateri učenci naše šole.

Koliko otrok še hodi v ta zbor? V kakšnih odnosih si z njimi?

V zboru nas je okoli 40. Zdi se mi, da smo se v tem času spoprijateljili, odlično se razumemo.

Koliko časa se še nameravaš ukvarjati z otroško opero?

Dokler bomo imeli ponovitve, se bom še ukvarjala s tem, za naprej pa bom še videla. Upam, da bo trajalo čim dlje.

Ali vidiš v petju kakšno povezavo s tvojim bodočim poklicem?

Od vedno si želim postati pevka oz. se v življenju ukvarjati z glasbo in se na ta način preživljati. V Sloveniji se večina pevk in pevcev ukvarja še z drugimi stvarmi kot z glasbo. Menim, da bom tudi jaz služila denar s kakšnim drugim poklicem, vendar me bo glasba vedno in povsod spremljala.

Hvala, ker si si vzela čas za pogovor. Naj te petje še naprej osrečuje.

Pogovarjali sta se Ajda Krnc in Lejla Majkić, učenki 8. razreda.

ŠPORTNO LETO 2014/15

Že bežen pogled na športne dogodke in rezultate učencev naše šole kaže na plodno in uspešno leto.

Pričeli so ga badmintonisti in zelo uspešno nadaljevali naši starejši in kasneje še mlajši nogometaši. Oboji so postali medobčinski prvaki, starejši so se vrnil tretjeuvrščeni s področnega prvenstva, mlajši pa so priznali premoč le ekipi iz Šentjerneja.

Dobro so se borili tudi mlajši učenci na področnem prvenstvu v košarki. Sledili pa so odlični nastopi na medobčinskem atletskem prvenstvu, kjer smo osvojili trinajst odličij, kar sedemnajst učencev pa se je uvrstilo na področni nivo, ki zahteva visoko kvaliteto doseženega rezultata. Čeprav leto še ni končano, smo lahko z uspehi naših nadobudnežev zelo zadovoljni.

Mentor: Igor Silvester

NOVINARJI SE PREDSTAVIJO ...

ČUDEŽNO PERO

V mestece so se iz vasi preselili oče, mati in hčerka Lidija, ki je začela obiskovati mestno šolo. Zelo rada je pisala zgodbice, zato se je prijavila k literarnemu krožku, da bi pisala še več. Starši so bili navdušeni, ker je tako rada pisala in brala. To pa še ni bilo vse. Pisala je tako lepo, da so vsi občudovali njene lepo oblikovane črke.

Nekega večera, ko se je odpravljala v posteljo, ni pospravila puščice. Njena mačka Tečka je ponoči zgrizla njen najlepši svinčnik, potem pa je celo dopoldne lenarila na plišasti blazinici.

Bilo je jutro. Lidija se je prebudila. Ko je hotela puščico pospraviti v šolsko torbo, da bi z njo pohitela v šolo, je opazila, da njenega najljubšega svinčnika ni nikjer. Odločila se je, da bo ostala doma, da poišče svoje pisalo. Preiskala je vso hišo, vse kote in kotičke, v shrambi vse police in poličke, v očetovi delavnici je pregledala vse predale in predalčke, a pisala ni bilo nikjer. Žalostna se je vrnila v sobico, kjer je dremala Tečka. Začela jo je božati, da bi se malo potolažila. Ko je Tečka skočila v njeno naročje, se je pod blazino zasvetilo pero. Joj, kako se ga je razveselila. Cel dopoldne ga je iskala in končno ga ima spet v rokah. Zdelo se ji je, da je zdaj še lepše. Odločila se je, da ga takoj preizkusi. Rekla

je: »Pero, piši!« Že se je pomikalo po listu papirja in švigalo po vrsticah in ustvarjalo besedilo.

Nastala je prijetna zgodbica. Lidiji je bila zelo všeč, saj je prav takšno hotela napisati sama. Ugotovila je, da to čudežno pero bere tudi njene misli. Potem sta skupaj ustvarjala nove zgodbe, delala domače naloge in se skupaj veselila.

*Manca Jereb, 3. razred
Učenka je prejela priznanje na literarnem
natečaju Frkolinove nagrade.*

MAVRIČNE SANJE

V nekem malem mestu, daleč od tukaj, še niso poznali sreče. Tam otroci niso bili nasmejani, na obrazu so imeli čudno sivino, iz oči ni sijalo sonce.

Tam se otroci niso igrali ne z žogo in ne drug z drugim, vsi so se samo prepirali, kričali in tepili.

Bili so žalostni, celo živali. Vse hiše so bile sive in črne.

V tistem mestu je živela enajstletna deklica, ki ji je bilo ime Pika. Bila je dobrega srca. Pika ni bila zadovoljna v tem mestu, saj je bilo vse zelo grozljivo in dolgočasno. Naveličala se je takšnega življenja in odločila se je, da gre iskat srečo.

Iskala jo je na knjižnih policah v šoli, v sivih in črnih hišah, hodila je po travniku, ki se je

razprostiral ob mestecu, po žitnem polju, prišla je vse do velikega smrekovega gozda.

A je ni našla. Ni mogla več, tako je bila utrujena. Noč je bila in zunaj je pihala burja. Vse je bilo tako turobno. Ni se mogla upreti spancu, zato je zaspala kar na zelenem mahu ob robu gozda. Še preden je zaspala, je slišala skovikanje in strah jo je bilo, saj se je sove že od nekdaj zelo bala.

Zaprla je utrujene oči. Sanjala je o mavrici, kako se njene barve razlivajo čez nebo. Mavrične barve so se prikazovale pred njenimi očmi. Zdaj rumena, oranžna, rdeča, vijolična, modra ... Bila je navdušena, saj je še nikoli ni videla. Ko je občudovala lepoto mavričnih barv, je postala srečna. Kar smejalo se ji je.

»Končno,« si je rekla, »zdaj vem, kaj je sreča. Srečna sem!«

Ko je prišla domov, je vedela, da je samo ona srečna in noben drug v tem mestu. Močno si je zaželela, da bili srečni vsi v tem malem mestecu.

In kaj se je zgodilo. Njena globoka želja se je uresničila. Ponoči so vsi ljudje sanjali o taki mavrici kot Pika. Končno so vsi ljudje postali srečni. Nobenega pretepanja in prepiranja ni bilo več, otroci so se veselo žogali, prepevali ...

Vse hiše so bile pisanih barv, sonce je sijalo in se vsem smehljalo, tudi kričali niso drug na drugega. Vse je bilo v najlepšem redu.

Nekega dne so nebo prekrili črni oblaki, ulilo se je kot iz škafo, bilo je res strašno. Kmalu pa je pokukalo sonce in se Pika nasmehnilo. Pika mu je nasmeh vrnila, v tistem hipu pa je zagledala mavrico. Joj, kako je bila čudovita! Zdaj jo je videla v resnici.

Od takrat naprej je živela srečno. Pika pa je v življenju spoznala, da je lepše biti srečen in če si nekaj močno želiš, se ti uresniči.

*Ema Krnc, 3. razred
Priznanje za najboljšo pravljico na literarnem
natečaju Z domišljijo na potep.*

POPOTOVANJE Z LADJO

Lepo sončno jutro v Barceloni. Mlad in že znan španski pomorščak se je odpravljal v Novi svet. To je bilo nekaj let po Kolumbovem odkritju. Španski kralj Ferdinand Aragonski in španska kraljica Izabela Kastiljska sta namreč želela, da znova obiše Novi svet. Seveda je imel naš skrivnosti pomorščak, kot vsi drugi ljudje, tudi ime in priimek. Torej je bil Diego Rodrigues. Vendar v šestnajstem stoletju ladje niso bile tako hitre, zato naj bi potovanje tja in nazaj trajalo kar štiri mesece. Tu se pripoved začne.

Ladje so odplule. Seveda so se vsi mornarji in pomorščaki poslovili od domačih. Kakšne štiri tedne so mirno pluli. Mislili so, da se jim nič ne more zgoditi, saj je duhovnik blagoslovil ladjo. Španci so bili zelo katoliški.

Vendar pa se je nekega dne začela ladji približevati nevihta. Diego je ukazal, naj vse pripravijo za zaščito. Mornarji so se trudili, a nevihta je bila zelo močna in svojeglava. Pričel se je strašen vihar. Žvižgalo je kot v pekl, sunki vetra so vsakič znova zamajali ladjo, da se je obrnila na bok in se nato zopet čudežno vzravnala, oblaki so se podili s strašansko hitrostjo tik nad morjem, v sivini nisi videl pred seboj niti dlani. Mornarji so se spotikali, lilo je kot iz škafo. Dežne kaplje so postajale debele kot jabolka in hruške, da so tolkle po obrazu in telesu, mornarji so dobili polno modric. Nenadoma je nastalo zatišje, dež je hipoma ponehal, na nebu se je razsvetlilo, čudna rožnata svetloba se je zableščala, kot da bi se velikanski rožnati kamen pojavil nad ladjo. Vsa posadka je bila zelo začudena nad redkim pojavom. Nebo se je znova zjasnilo. Mornarji se na srečo niso poškodovali, imeli pa so precej modric. Odločili so se, da odkrijejo, kaj se skriva za tem. Čez dva tedna so pristali ob obali Novega sveta. Tam so sreča nekaj domorodcev, med njimi je špansko govoril samo eden. Ime mu je bilo Filip. Filip je bil dokaj čeden možic, nizke postave, polt je imel temno kot drugi prebivalci Novega sveta. Njegova španščina je bila kar dobra, tako da so jo pomorščaki lahko razumeli. Mornarji so ga povprašali, če ve za nevihto. Filip ni vedel, jih je pa odpeljal do vrača. Vrač jim je samo rekel, da morajo globoko v

tropski gozd po odgovore. Mornarji so odšli, seveda jih je spremljal Filip. Pot je bila zelo nevarna. Ko so utrujeni mornarji sedli na morsko jaso, da bi si odpočili, so se prikazale vile. Popotniki so jih vprašali, če vedo kaj o nevihti. Vile so jim pojasnile, da se je višja sila očitno zbala za prebivalce Novega sveta, zato se je nevihta tako hitro končala, sicer bi vsi umrli. Tisto noč so pomorščaki prespali pri vilah. Na obalo so se vrnili naslednje jutro. Mornarji so si prisegli, da o dogodku ne bodo povedali nikomur, saj bi tako ogrozile vile. Preden so Španci odšli, so na ladjo natovorili še nekaj bakrenih posod. Srečno so se

vrnili v Španijo. Potovali so tri mesece. Kralj in kraljica sta bila glede na zamudo zelo navdušena nad pripeljano pošiljko. Mornarje sta bogato nagradila.

Mornarji so še potovali, vendar se jim kaj takega ni zgodilo nikoli več. Kljub vsemu so živeli srečno do konca svojih dni. Ob nenavadni nevihti pa so se naučili, da moraš poizvedeti o stvareh, ki te zanimajo ali če jih ne razumeš.

Ida Ramovš, 5. razred

Učenka je prejela priznanje za najboljšo zgodbo na literarnem natečaju Bodi pisatelj 2015.

Upanje za prihodnost

Upati je treba: za sedanost, za prihodnost.

Upati je treba za mir, solidarnost, enakovrednost

...

Brez miru ni lepega življenja.

Če niti kančka miru ne bi bilo,

bi na Zemlji vladalo opustošenje.

Kakšna je kultura, ki z drugo solidarna ni?

Zato poskrbimo, da solidarni bi bili.

A tudi enakovrednosti na tem svetu ni,
zadnjih nekaj let razviti se svet zanjo bori.

Upanje, mir, solidarnost, enakovrednost,
odgovornost –

so vrednote zaznamovale preteklost.

Ali bodo tudi prihodnost?

Ali morda ljubezen bo rešila svet?

Katere so vrednote, pomembnejše od ljubezni
medsebojne?

Upam in vem, da trud je pomemben,
da prava ljubezen bo združila ta naš čudoviti svet.

Ida Ramovš, 5. razred

*Pesem je bila izbrana za državno raven na
natečaju Evropa v šoli*

Ali bo ljubezen rešila svet?

Kako prijetno je poslušati zgodbe v
babičinem naročju. Kot klop se je oprimem in ji
prisluhnem. Njeni začetki so kot pravljice. Začnejo
se nekako tako: »Nekoč je bilo vse v najlepšem
redu. Veliko ljubezni, malo pohlepa, preprostosti
...«

Babica se zazre v moje zvedave oči in reče:

»Sedaj je vse drugače, kajne, moja dragica.«

Njene besede me spodbudijo, da začnem
razmišljati.

»Kronika, črna kronika, povsod! Na televiziji, v
časopisu in po radiu. Naslovnice časopisov z

velikimi naslovi, kot so Oče ubil lastnega sina,
Zgodil se je umor, Napad na nedolžne ljudi ...

»Kot da na svetu ni nobene ljubezni do
sočloveka, sem si rekla,« in spet prisluhnila.

»Na naši kmetiji so bili naši edini
»traktorji« voli, konji, včasih tudi biki. Kosili smo
na roke, prali na roke, pomivali na roke. Vse je
bilo na roke!« se je razjezila babica. Z jeznim
obrazom pa še dodala: »Danes je vse strojno,« in
se nato umirila.

»Kaj pa ti, poznaš koga, ki še ohranja kaj
od naštetega?«

»Ja, pa res poznam nekoga,« sem vzkliknila. »Marjan iz naše vasi še orje s konji.«

Babica le prikima, mi nameni topel pogled in že hoče spregovoriti, pa ji sežem v besedo z domisljico.

»Veš, babica, jaz bi vsako leto organizirala teden babic in dedkov. Ves svet bi živel, se igral, delal na način kot takrat, ko si bila ti še mlada. Teden po valentinovem pa bi bil teden ljubezni. V tem času bi ljudje živeli brez nasilja, preprirov in ustrahovanja. Ta dva tedna bi marsikdo živel lepše in boljše življenje. Pa tiste nasilneže bi morda podučilo, da je treba biti prijazen. Kaj pa ti misliš, babica?«

»Mislim, da imaš visoke cilje,« se zasmeji.

»Če pa ...,« zajecijam, »je lepo biti prijazen.«

»To imaš pa še kako prav. Imaš še kakšen predlog, kako izboljšati svet?«

Malce pomislim in izstrelim kot iz topa: »Seveda, babi! Veš, kako bi bilo lepo na svetu, če bi si ljudje podarjali nasmeh. Tako bi mnogim ljudem polepšali težke trenutke, saj bi imeli občutek sprejetosti, naklonjenosti ... In svet bi bil prijaznejši za vse. Morda celo vojn ne bi bilo več.« »Imaš prav, ko bi se tvoje ideje uresničile, bi zares bilo lepše na tem svetu,« mi prikima babica. Tako navadno končava najin pogovor. Z lepo stvarjo, zato je obema toplo pri srcu.

Megi Sokač, 6. razred

Spis je bil izbran za državno raven na natečaju Evropa v šoli.

Ema Erna – dobitnica priznanj na literarnem področju

Tretješolka Ema Erna Weber obiskuje 3. razred in je članica novinarskega krožka. Pridno piše in sodeluje na literarnih natečajih. Za svoje prispevke je prejela kar štiri priznanja, in sicer za pesem Popotnik na literarnem natečaju Pavčkove vitice, Kos gume + drva + dim = ogenj na natečaju Ogenj ni igrača, na festivalu Rimaraja za najboljšo pesem in na literarnem natečaju Sodelujem, svet oblikujem.

Koliko časa si pisala za vse natečaje ?

Ne vem natančno. Mislim, da sem za vse štiri natečaje skupaj pisala mesec ali dva.

Raje pišeš pesmi ali zgodbe ?

Zelo rada pišem zgodbe. Ampak tudi pesmi so mi pri srcu.

Ali imaš kakšnega vzornika?

Seveda imam. Moja najljubša pisateljica je J. K. Rowling, ki je napisala serijo knjig o Harryju Potterju.

Kdaj si napisala svojo prvo pesem?

Napisala sem jo v drugem razredu. Njen naslov je Voda. Šla je nekako takole: »Voda je zlato, ki jo pijemo. Ponekod je sploh ni, nekje pa zelo smrdi ...«

Kako na tvoj uspeh gledajo starši?

Starši so zelo ponosni name. Pri pisanju pesmi in zgodb me vedno spodbujajo in mi dajo kakšen nasvet.

Na katero nagrado si najbolj ponosna in zakaj?

Sicer sem ponosna na vse nagrade, a najbolj sem ponosna na nagrado Pavčkovih vitic, in sicer za pesem Popotnik, ker je med pesniki moj vzornik tudi Tone Pavček.

Hvala za prijeten klepet. Čestitke, bodi uspešna še naprej.

Pogovarjali sta se Manca Jereb in Zarja Berk.

POPOTNIK

Šel sem po svetu,
iskal sem vneto.
Iskal sem srečo,
da bi lažje živel.

Sprašujem se,
kje sreča domuje.
Ne vem, mogoče
na nebu kraljuje.

Sprašujem in iščem,
a je ne najdem.
»Vztrajaj, vztrajaj,«
mi nekaj govori.

»Vztrajaj!« mi pravijo vsi.
Doma pa ugotovim,
da srečo v srcu gojim.

Učenka je prejela priznanje na literarnem natečaju Pavčkove vitice.

Kos gume + drva + dim = ogenj

V Robidovi vasi je bila doma Lina. Živela je v beli hiši z velikimi okni in rdečo streho. Zelo rada se je grela ob kaminu v dnevni sobi, kjer so na preprogi poležavali njeni tigrasti mucki.

Nekega dne je bila sama doma, v želodcu ji je že pošteno krulilo in odločila se je, da si bo spekla palačinke. Natančno je vedela, kako mora pripraviti maso, saj jo je mami vedno opozarjala,

da v ponev ne sme vlit preveč olja ... Spomnila se je na sestrično Ido, ki je tudi poskušala s peko palačink in je olje steklo na kuhalno ploščo, se vžgalo, ogenj pa je zajel viseče omarice.

Pazljivo je ravnala in spekla toliko palačink, da je pregnala lakoto. Potem je šla počivat h kaminu, a kaj, ko je mami pozabila zakuriti v njem. Odločila se je, da bo sama zakurila v kaminu, čeprav še ni nikoli poizkusila. In res. Vzela je očkov vžigalnik, ga prižgala in približala že pripravljenim polenom. Ni ji uspelo, pokazala se je le drobna iskrica in že je izginila. V očetovo delavnico je stekla po kos gume in ga vrgla na drva. V tistem hipu je kot strela butnil dim, ki se je začel valiti po dnevni sobi. Lina se je prestrašila. Oblile so jo solze, z muckami je urno stekla iz hiše. Hotela je poklicati gasilce, a se je na dvorišču ustavil mamin avto. Še dobro, da je mami prej prišla iz službe, sicer bi lahko zgorela hiša. Poklicala je gasilce, ki so v nekaj minutah pogasili dnevno sobo, da se ogenj ni razširil tudi v druge prostore. Lina pa se je skrila, saj je vedela, da je za to kriva prav ona.

Ko so gasilci odšli, jo je mami poučila: »Lina, zapomni si, ogenj ni igrača!«

Ko je Lina odrasla, je postala gasilka. Nekega dne je reševala prav takšen primer, kot ga je doživela sama. In spomnila se je maminega nasveta.

Ema Erna je prejela priznanje na literarnem natečaju Ogenj ni igrača.

V DEŽELI SLADKARIJ

V deželi sladkarij
si sam svoj kralj,
delaš, kar se ti zahoče.

Tam sladkarij je na pretek,
od čokolade do bombonov,
od sladkorne pene do makaronov.

V deželi sladkarij stoji grad,
ves sladek, nikakor ne grenak.

V njem domuje Lizika
in čaka princa Sladkega.

Prijezdi on in ji veli:

»Pridi z mano, slastna ljubica,
izvoljenka mojega medenega srca.«
Odjezdita v sladki svet,
prihodnost njuna
je obarvana kot sladoled.
Za potomce se bati ni,

piškoti, torte, mafini,
povsod jih kar mrgoli,
da otroci so presrečni vsi.

*Pesem je bila uvrščena med najboljše na festivalu
Rima raja.*

Sodelujem, svet oblikujem

Nekoč je živela deklica po imenu Tatjana. Živela je v Ukrajini. Tam je potekala vojna, zato je morala s starši zapustiti svoj dom in se izseliti v drugo mesto. Tatjani ni bilo všeč, da je v njihovi državi vojna. Ni razumela, zakaj se nekateri borijo in ubijajo nedolžne ljudi. To se ji ni zdelo pravično. Razmišljala je in razmišljala, kako bi lahko to spremenila.

Po svetu je veliko nasilja in mnogi ljudje trpijo. Nekateri, ko vidijo, da ima kdo drug druge barve kožo, človeka takoj začnejo zasmehovati in zmerjati. Ni iskrenosti in strpnosti med ljudmi. Tudi v Tatjanini šoli ni bilo prav nič bolje. Nekateri učenci so se med seboj zmerjali, se topli ali celo davili. To Tatjani ni bilo prav nič všeč. Tudi po televiziji je kdaj videla krvave prizore, lačne otroke in begunce, ki so morali zapustiti svoje domove. Tatjana je razmišljala, kako bi spremenila svet, da bi bil brez vojne, brez ubijanja in brez krivic. Kaj pa lahko sploh stori otrok?

Nekega dne pa se je domislila: Pisala bom predsedniku države, če bo potrebno tudi predsednikom vseh držav sveta in jih prosila za mir! Pa še sošolce bom prosila, da jim pišejo. Pa po radiu in televiziji bomo prosili vse otroke, da pišejo politikom v svojih državah. Vsak dan, dokler ne bo miru in sodelovanja med odraslimi.

In res, Tatjana je ob pomoči svojih sošolcev in učiteljev začela z akcijo, ki se je hitro razširila tudi po drugih krajih. Politiki so vsak dan prejeli na

stotine pisem otrok, ki so prosili za mir. Pisma še vedno prihajajo in Tatjana se je skupaj s prijatelji odločila, da bodo vztrajali tako dolgo, dokler ne bo ta naš svet za vse lepši in prijaznejši.

*Emin spis je bil izbran za državno raven na
natečaju Evropa v šoli.*

DEFINICIJE

ŽOGA

Je prijateljica od kroga. *Lara Njeguš*
Je poskočna krogla. *Zarja Berk*
Je modrost vseh športov. *Ema Erna Weber*

SVINČNIK

Je hiška besed. *Lara Njeguš*
Je prijatelj od radirke. *Hana Dragar*
Je sorodnik od flomastra. *Alja Zaplatar*
Je ustvarjalec besed. *Ema Erna Weber*

RAČUNALNIK

Je spletni dom. *Ema Erna Weber*
Je mož od tablice. *Tina Cugelj*
Je kralj vseved. *Lara Njeguš*

KNJIGA

Je glavna pri črkah. *Hana Dragar*
Je zapor za knjižne junake. *Zarja Iva Kirm*
Je vseveda deklica. *Ema Krnc*
Je zrcalo učenjaka. *Zarja Berk*
Je hiša besed. *Ema Erna Weber*

MORJE

Je vzor kapitanom. *Hana Dragar*
Je modrina sveta. *Zarja Berk*
Je gnezdo za ribe. *Alja Zaplatar*
Je ogledalo nebu. *Zarja Iva Kirm*
Je ribji dom. *Ema Erna Weber*

TAKE ŽIVALSKÉ ...

Zajček sem ...

Sem navihan zajček Puhi. Moj kožušček je lešnikove barve. Najbrž veste, da je moja dlaka kot puhek. Živim v jami na koncu travnika. Moj domek krasijo narcise. Zelo rad jem zeleno solato in zelje, korenček pa je moja najljubša jed. Nikoli mi ni dolgčas. Najraje se podim za metuljem. Na vrtu imam čebulo, na katero sem alergičen in kiham tako močno, da odmeva po dolini. Moja teta Marjeta si iz nje pripravi kremo, da si hladi svoj smrček.

Zarja Berk, 3. razred

Sovica Iva

Jaz sem sova Iva,
ki pri čarovnici prebiva.
S čarovnico greva vsepovsod,
z metlo po imenu Iskra pot.

Enkrat sva zašli v mraku,
ker izgubili sva se v zraku.
Nekega dne je čarovnica rekla:
»Pojdi, sova Iva k svoji družini,
ki v začaranem gozdu prebiva.«

Res sem poletela,
nad nebom nočnim, črnim.
Doma pa veselje tako,
da vsi so frfotali po zraku.

Sem čebela

Sem čebela in živim v starem panju, ki ima številko sto. Vsak dan se odpravim na travnik, kjer nabiram cvetni prah in se družim s prijateljicami iz sosednjega panja. Kar tekmuje, katera bo nabrala več cvetnega prahu. Nekega dne pa sem se na velikem travniku izgubila. Letala sem s sveta na cvet, nikjer ni bilo nikogar, zato so mi začele teči krokodilje solze. Obsedela sem na regratovem cvetu. K meni je priletel čmrlj in mi pomagal poiskati pot domov.

Tina Cugelj, 2. razred

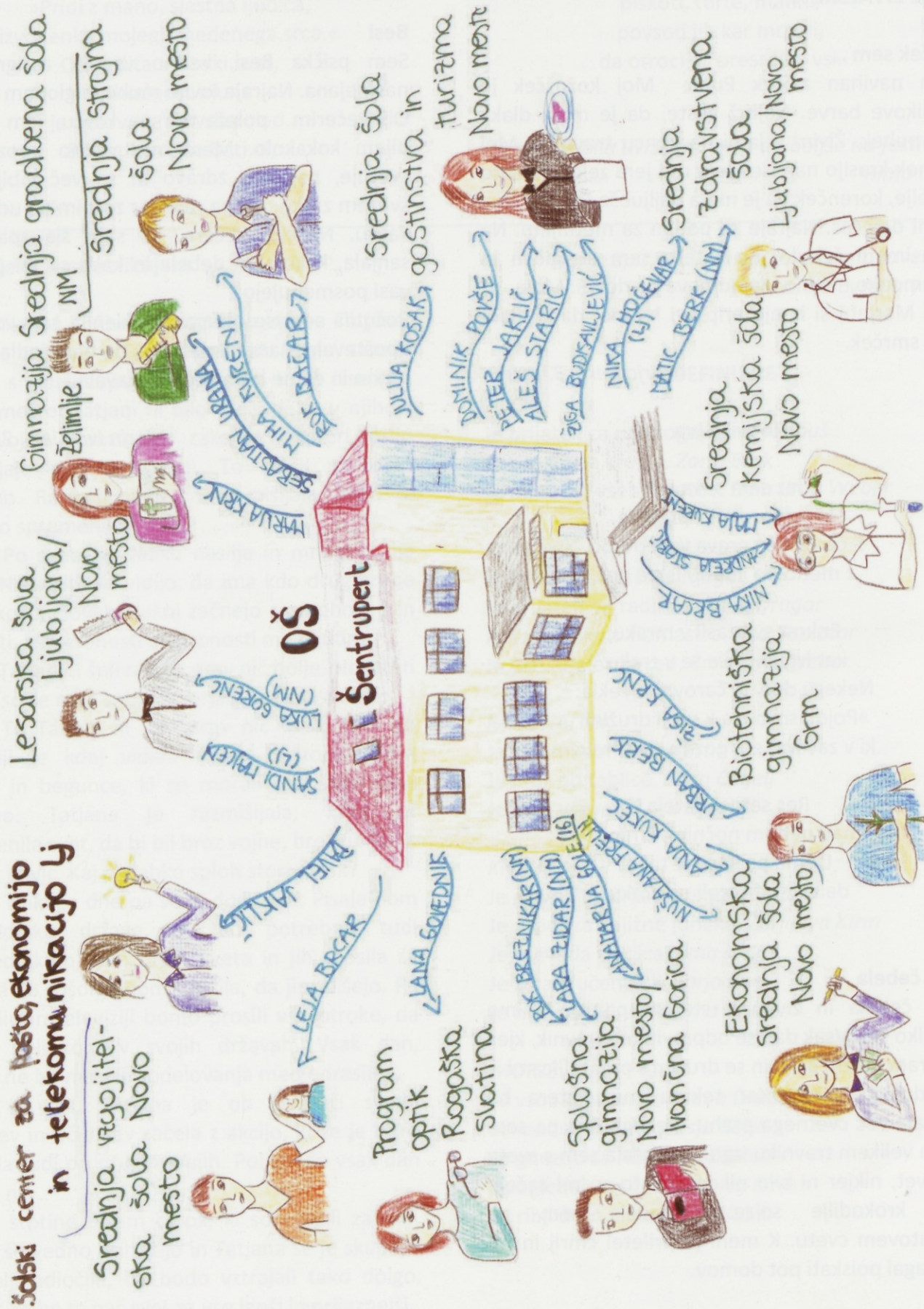
Besi

Sem psička Besi, vedno vesela, razigrana in nasmejana. Najraje lovim muhe in glodam kosti. Ob večerim poležavam na kavču, jem čips in pijem kokakolo. Mami me vedno opozarja in svetuje, naj jem zdravo in se več gibljam na svežem zraku. Jaz pa raje kar zaspim na udobnem kavču. Nekega večera, ko sem šla spat, sem sanjala, kako sem debela in kako se mi psički iz vasi posmehujejo.

Počutila sem se obupano. Sklenila sem, da bom upoštevala mamine nasvete, da bom jedla zdravo hrano in da ne bom več poležavala.

Zarja Iva Kirm, 2. razred

DEVETOŠOLCI MAHAJO V SLOVO

Julija Košak

GENERACIJA

2006–2015

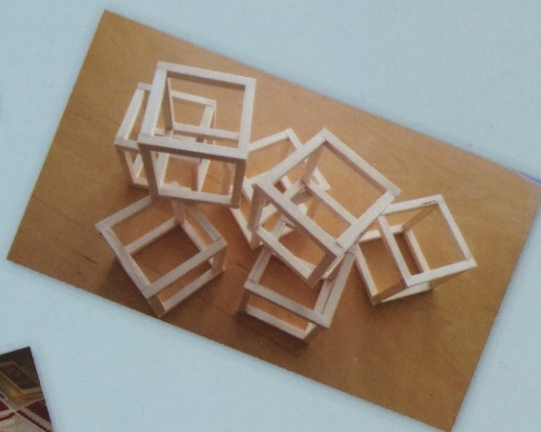
...

...

SE

POSLAVLJA

glasilo OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert